

nende Stilling i Handelen, som ganske sikkert kunde ønske Frihed paa disse Dage, men for deres Vedkommende staar Sagen for mig saaledes, at hvad der her er foreslaaet, er ikke en Indskrænkning i deres Arbejdstid, og giver dem altsaa ikke forøget Frihed. For mig staar det saaledes, at der ud af disse Forhandlinger vil komme et Lovforslag, som siger: Vi berøve jer to Søndage af dem, hvori I ifølge den bestaaende Lov have Frihed, og vi give jer i Stedet for to Aftener med Frihed efter Kl. 7. Jeg tror ikke, at det vil være et tilfredsstillende Resultat for disse Folk. Det kunde være, at man kunde komme til et noget andet Resultat, dersom der ikke forelaa en almindelig Udvikelse af Søndagsarbejdstiden; dersom de paagældende ikke skulde betale noget for det Par Timer, man vil give dem fri Jule- og Nytaarsaften; men da disse Folk, som tilsyneladende saa Frihed Jule- og Nytaarsaften, maa betale det med at miste deres Frihed paa to Søndage, kan jeg ikke stemme for Bestemmelser, der have en saadan Virkning. Sagen har desuden den anden Side, som jeg tidligere har omtalt, at den vil medføre Virkninger for Arbejdernes og mange smaahandelendes Vedkommende, som gøre det højt tvivlsomt, om Lovforslaget vil blive modtaget med Tilfredshed.

Jeg skal dernæst omtale Vædringsforslaget Nr. 4. Med Hensyn dertil indtager jeg det Standpunkt, at jeg kan stemme derfor. Jeg indser godt, at det ikke er stillet alene af Hensyn til selve Fisterne, ikke blot for, at de kunne saa Velighed til at sælge den let fordærvelige Vare, de handle med, men ogsaa af Hensyn til Samfundet som saadant, som ikke er tjent med, at Værdier ødelægges eller formindskes, og naar jeg ikke har været Medforslagsstiller dertil, saa er det ene og alene af den Grund, at jeg vanskelig kan være med til at stille Forslag til Forandringer i Helligdagsloven, som gaa i Retning af Indskrænkninger i Friheden. Jeg har givet Afstald paa at stille Vædringsforslag i den Retning, jeg har omtalt, Forslag om at give en hel Del flere Arbejdere Søndagsfrihed, fordi jeg saa, at der ikke blandt Udvalgets Medlemmer har været Stemning derfor, og jeg deraf har sluttet, at der heller ikke vilde være Stemning derfor i Tinget; men at være Medforslagsstiller til Forslag om Forandring i Helligdagsloven paa et andet Omraade, har jeg ikke kunnet beslutte mig til. Som sagt, jeg har ikke Grund til at modsætte mig Vædringsforslag under Nr. 4; jeg kan godt indse, at der kan være meget, der taler for et saadant Forslag. — Jeg skal altsaa tilraade det høje

Ting at stemme mod det første Vædringsforslag saa vel som ogsaa mod Lovforslaget i det hele, hvis dette Vædringsforslag skulde blive vedtaget. Derimod vil jeg forholde mig passiv med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 2. Jeg vil ikke stemme imod det, da jeg godt kan indse, at der er enkelte Ting, som kunne tale derfor, men jeg staar tvivlende med Hensyn til, om dette Forslag ubetinget vil være til Gavn. — For Vædringsforslag Nr. 4 kan jeg stemme, men jeg har ikke kunnet være med til at stille det, og selv om det bliver vedtaget, vil det ikke forandre min Stilling over for Lovforslaget, som jeg maa stemme imod, da det i det Helhed vil indskrænke den knap tilmaalte Frihed, som Loven af 1891 har tilsagt.

Rundhøj: I Modsætning til den ærede sidste Taler kan jeg ikke stemme for det Vædringsforslag, som Flertallet har stillet under Nr. 2. Det ære de Flertal motiverer dette Forslag ved at gøre gældende, at adskillige næringsdrivende ønske dette vedtaget. Jeg kender ikke Forholdene i Provinserne, men jeg anser det for givet, at adskillige næringsdrivende her i Kjøbenhavn ikke ønske et saadant Forslag vedtaget. Jeg tror, at det i Kjøbenhavn forholder sig saaledes, at de handlende, der have deres Udsalg i Centrum, i Hovedgaderne, ikke have noget imod at lukke deres Butikker Jule- og Nytaarsaften Kl. 7. For det første tror jeg ikke, at de have megen Handel efter den Tid, og for det andet kunne deres Kunder lige saa godt forsyne sig for Kl. 7 som efter Kl. 7; men anderledes forholder det sig i Sidegaderne, i Arbejderkvartererne. Der anser jeg det for fuldstændig rigtigt, hvad den ærede sidste Taler omtalte, at de handlende have en ret betydelig Omsætning disse to Aftener, særlig Juleaften. Ligeledes anser jeg det for fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem omtalte, at Kunderne i disse Kvarterer meget vanskelig, ja ofte umulig kunne have Tid til at gøre deres Indkøb før Kl. 7. Jeg kan altsaa med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 2 slutte mig til de Udtalelser, den ærede sidste Taler fremkom med. For Kjøbenhavn tror jeg, at Lovforslaget, hvis dette Vædringsforslag vedtages, vil saa den Virkning, at man vel vil saa Lov til at holde aabent to Søndag Eftermiddage, men to Søndag Eftermiddage, paa hvilke de handlende ikke have nogen Interesse af at have deres Butikker aabne, idet Thyendet her i Byen, i alt Fald hovedsagelig, faar sin Vænning derved. Derimod vil man berøve de handlende, særlig de mindre næringsdrivende en Omsætning, som for dem er meget bety-